THE

DRAVIDA KSHATRIYAS,

BEING

A SHORT ACCOUNT OF THE SECOND OF THE FOUR GREAT HINDU CASTES AMONG THE TAMULIANS:

BY

SAMUEL SURGUNER, B. A.

1331
30145209554

திராவிடச்சத்திரியர்.

MADRAS:

PRINTED BY W. PUSHPARATHA CHETTIAR

KALARATNAKARAM

THE

DRAVIDA KSHATRIYAS,

BEING

A SHORT ACCOUNT OF THE SECOND OF THE FOUR GREAT HINDU CASTES AMONG THE TAMULIANS:

BY

SAMUEL SURGUNER, B. A.

38/4/80

திராவிடச்சத்திரியர்.

MADRAS:
KALARATNAKARAM PRESS.

1880.

PREFACE.

I have compiled these pages for the benefit of the mass of the people, and in so doing, I have taken care not to make use of those ancient indigenous treatises which have been written exclusively on caste; the object in view being simply to show from a few passages taken from Standard Tamil Works of indisputable authority that there were, and there are, Kshatriyas as well as Brahmins among the Tamulians.

Caste system has become a thing of the past, and it is not to be found in its entirety or purity either in Tinnevelly or elsewhere. It has undergone a great change during the last six or seven hundred years that have elapsed since the downfall of the ancient native dynasties, one of whose duties is said to have been to see to the preservation of the order and integrity of each of the castes; and it is therefore absurd to judge of the caste rank of any class of people from the so-called social position they may appear to occupy now.

Short accounts of some of the castes of Southern India have been written by some Europeans in this country, among whom, so far as South Tinnevelly is concerned, Bishop Caldwell, of Edeyengudy,* may be considered to be the chief. All other writers of the present day have, in fact, made the Bishop their sole authority, and it is but just to inquire from what source the Bishop has borrowed his own information. He published in London, in 1850, a book on "The Tinnevelly Shanars," in which at page 5 he writes: "In the absence of historical records and monuments, it is impossible to gain satisfac-

tory information respecting the origin and history of the caste. Such particulars as I have been able to ascertain were picked up amongst the ashes of well-nigh extinct traditions." In one of his later writings, he first tells us in one place that from certain customs obtaining among the Shanars he is inclined to "connect them with the Sudra group of castes," and then says that from some other habits and usages they may be supposed to belong to "the group of castes inferior to the Sudras," while again almost in the same breath he adds that some among them are "entitled to be classed with the gentry of the province." See Tinnevelly District Manual pp. 16 and 17. Considering, however, the changes that have come over the country during the last thirty years, it is perhaps no wonder that much light should now have been thrown upon a subject on which thirty years ago there were no better authorities accessible to consult than old wives' fables; but the idea of a Shanar being equal, inferior, and superior to a Sudra is one that passes the comprehension of the readers, and speaks for no clear thought in the mind of the writer. The Census Report for 1871, by Dr. Cornish, is a work of much less creditable authority on questions of caste. "The subject of caste divisions among the Hindus," the Doctor first premises, "is one that would take a life-time of labour to elucidate. It is a subject upon which no two divisions, or sub-divisions, of the people themselves are agreed, and upon which European authorities who have paid any attention to it differ hopelessly." Then as to his own Report he testifies: "Many learned missionaries and native officials acquainted with the habits and customs of the people have been consulted, and their opinions collated on definite questions, but the replies, as a rule, have been so contradictory as to raise suspicion in regard to the value of the testimony."

Without entering into further unedifying details I shall here confine myself to the remark that European writers have not as yet addressed themselves to the proper source or sources from which they could have gathered satisfactory information as regards the antecedents of the Santor Race, although it cannot be supposed that they will always spurn the guidance of natives on a subject with which they say they are but imperfectly acquainted, or that they will try to support their own rambling statements by nothing but their sneers at the arguments of others.

I wish to take this opportunity of acknowledging my obligations to that able work of the late Reverend S. Winfred, entitled "Santorkulamarapukattal," to which I am indebted for many valuable suggestions and quotations.

SAM: SURGUNER

திராவிடச்சத்திரியர்.

1. பூலோகத்தில் ஆணும்பெண்ணுமாகிய ஒரேதாய்தந்தையரிடத்தில் மனிதர் உற்பத்தியானநாள்முதல் அப்புறம் கொஞ்சக்காலம்வரையில் அவர்களுக்குள் சாதிபேதம் இருந்ததில்லை.

2. ஆனால் அவர்கள் மிகுதியாய்ப்பெருகிப் பலஇடங்களிலும்போய்க் குடியேறும்படி நேரிட்டபோது அவர்களுக்குள் பலவிதமான வகுப்புகளும் பிரிவுகளும் உண்டாயிற்று. கிறிஸ்துவுக்குமுன் 2233-ம் ௵ கட்டப்பட்ட பாபேல் கோபுரம் காரணமாக வுண்டான பாடை வித்தியாசங்களும் முக்கியமானவைகள். அப்போது பாடைகள் வேறுபடப் பிரிந்ததோடே அந்தந்தப்பாடையைப் பேசிய மனிதரும் வேறுபட்டுப் பிரிந்தார்கள்.

கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், ஆற்றுப் படலம், 18-வது பாடல்:

காத்தகான்மள்ளர்வெள்ளக்
கலிப்பறைகறங்கக்கைபோய்ச்
சேர்த்தநீர்த்திவலைபொன்னு
முத்தொடுதிரையின்வீசி
நீத்தமாந்தலையவாகி
நிமிர்ந்துபார்கிழியநீண்டு
கோத்தகாலொன்றினொன்று
குலமெனப்பிரிந்தவன்றே.

இப்பாடலில் குலமொன்றாயிருந்தது அநேகமாய்ப் பிரிந்தது போல ஆறு பலகால்வாய்களாகப் பிரிந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறது.

3. பாடைக்காரரும் ஒருவரோடொருவர் ஆட்சி வர்த்தகம்முதலிய காரணங்களால் கலந்தும் ஒருவரையொருவர் செயித்துக்கீழ்ப்படுத்தியும் வந்ததினாலே பின்னும்நூதனமான பாடைகள் உண்டாகவும் பழையவைகளில் சிலமங்கி அழிந்துபோகவும் இடமுண்டாயிற்று.

4. இப்படியுண்டான பாடைகளில் அநேகத்தை நாம் நம்முடையதேசத்தில்பார்க்கிறோம். அவைகளில் முன்னொருகாலத்தில் அதிகப்பிரபலமாயிருந்த வடமொழியாகிய சமஸ்கிருதம் என்பது ஒன்று. நாம்பேசுவது தமிழ் என்றும் தென்மொழியென்றும் தென்கலையென்றும் திராவிடம் என்றும் சொல்லப்படும். ஆந்திரம் என்றும் தெலுங்கு பேசுகிறவர்களும் நமக்குள்ளேயிருக்கிறார்கள். இவைகளில் சிறந்த சமஸ்கிருதம் இறந்தும் தமிழும் தெலுங்கும் இன்னும்பேசப்படும் பாடைகளாய் நிலைத்திருக்கின்றன. தமிழர் தங்கள் சொந்தப் பாஷையோடே சமஸ்கிருதத்தையும்படித்து விருத்திபண்ணி வந்தார்கள்.

நைடதம், சுயம்வரப்படலம், 7-ம் பாடல்:

சிற்பநூல்சுழியக்கற்றோர்சித்தரித்தென்னவாய்ந்த
பொற்புறுநெடியவேற்கட்பூங்கொடிவதுவைவேட்டுப்
பற்பலதேயவேந்தர்ஒருகுதலிற்பாடைதேர்வான்
அற்புடனெவருக்கேயபாடையினறைவர்மாதோ.

இக்கவியில், பற்பலதேய அரசரும் தமயந்தியின் கலியாணத்தை விரும்பி வந்திருந்ததால் அவர்கள் கீர்த்தியாலத்தில் ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது. சுயம்வரத்துக்கு தமிழ் அரசரும் வந்திருந்தார்கள்.

5. பெருங் கூட்டத்தாராகிய இந்தப்பாடைக்காரருள் அறுதொழிலே பார்த்துவந்த பிராமணரும், செங்கோல்பிடித்துப் பட்டையம் ஏற்றி துட்டநிக்கிரகமும் சிட்டபரிபாலனமுஞ்செய்து குடிகளைக்காத்துவந்த க்ஷத்திரியரும், வர்த்தகஞ்

செய்து சனங்களுக்குவேண்டிய நற்பொருள்கள் அளித்து உபகாரஞ்செய்த வைசியரும், இம்மூவருக்கும் ஊழியஞ்செய்து உயிர்த்துணையாயிருந்த சூத்திரரும், இருந்தார்கள். சுத்த சாதியான இந்நாலையுந்தவிர சங்கரசாதியு முண்டு. இந்நாலுவருணத்துள் உயர்குலத்தந்தைக்கும் இழிகுலத்தாய்க்குப் பிறந்தவர்கள் அனுலோமர்; இழிகுலத்தந்தைக்கும் உயர்குலத்தாய்க்கும் பிறந்தவர்கள் பிரதிலோமர்; அனுலோமத்தந்தைக்கும் பிரதிலோமத்தாய்க்கும் பிறந்தவர்கள் அந்தராளர்; பிரதிலோமத்தந்தைக்கும் அனுலோமத்தாய்க்கும் பிறந்தவர்கள் விராத்தியர்.

6. இவர்களில் சமக்கிருதகுருக்கள் வகுப்பார் பிராமணரென்றும் திராவிடகுருக்கள்மரபார் பார்ப்பாரென்றும், சமக்கிருத அரசகுலத்தார் சத்திரியர்என்றும் திராவிட அரசகுலத்தார் சான்றேர் என்றும் சொல்லப்பட்டுவந்தார்கள். பிராமணரும் சத்திரியரும் பார்ப்பார் சான்றேர் என்று வடமொழியில் சொல்லப்படாததுபோலவே பார்ப்பாரும் சான்றேரும் பிராமணர் சத்திரியர் என்று தமிழில் சொல்லப்படவில்லை. தமிழ் அகராதிகளாகிய திவாகரம் நிகண்டு என்னும் நூல்களைப்பார்த்தால் தமிழருக்குள் பார்ப்பாரும் சான்றேரும் இருந்தார்கள், பிராமணர் சத்திரியர் இருந்ததில்லையென்று கண்டுகொள்ளலாம். இவ்விதமாக பிராமணரும் பார்ப்பாரும், சத்திரியரும் சான்றேரும், தாரதம்மியத்தில் வித்தியாசமில்லாதவர்களாயிருந்தாலும் பேரில்வித்தியாசப்பட்டிருந்தார்கள்.

அடியில்வரும் பாடல்களைப்பார்க்க.

தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல்

5-வது சூத்திரம்.

அந்தணர்திறத்துஞ்சான்றேர்தேஎத்தும்
அந்தமில்சிறப்பிற்பிறர்திறத்தினும்.

என்று சொல்லியிருப்பதில், அந்தணர்குலம் சான்றோர் குலம் பிறகுலம் எனச்சாதிப்பேர்கள் வரிசைக்கிரமமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

வெற்றிவேற்கை, 60-வது சூத்திரம்:

சான்றோரில்லாத்தொல்பதியிருத்தலின்
தேன்றேர்குறவர்தேயநன்றே.

என்பதில் சான்றோர் என்று வருவதை உரையாசிரியர்கள் அறிவுடைய இராசாக்கள் என விவரித்திருக்கிறார்கள்.

பஞ்சகாவியத்திலொன்றாகிய சீவகசிந்தாமணி, நாமகளிலம்பம், 361-வது கவி:

கூற்றமஞ்சுங்கொன்னுனையெஃகினிளையானு
மாற்றமஞ்சுமன்னியகற்பின்மடவாளும்
போற்றித்தந்தபுண்ணியர்கூடிப்புகழோனைச்
சீற்றத்துப்பிற்சீவகனென்றேபெயரிட்டார்.

இதற்கு நச்சினார்க்கினியாருரை: இளையானும் மடவாளும் விரும்பிக்கொண்டுவந்து பார்ப்பார் சான்றோர் உள்ளிட்டோருங்கூடி சீற்றத்துப்பிற் புகழோனைச் சீவகனென்றே பெயரிட்டாரென்க.

இதில் புண்ணியர் என்று கவியில்வருவதற்கு பார்ப்பார் சான்றோர் உள்ளிட்டார் என்று நச்சினார்க்கினியார் வியாக்கியானஞ்செய்திருக்கிறார். இங்கிலீசில் கருத்தெழுதியவர் (Dr. Bower) பண்டிதர் புண்ணியர் என்பது அருகசமயத்தார் என்றும் இந்த இடத்தில் சீவகனுடைய இனத்தாருக்கும் பார்ப்பாருக்கும் இந்தப்பெயர் வந்திருக்கிறதென்றுஞ்சொல்லுகிறார். இவ்விதமாக சத்திரியனான சீவகனுக்கு இனத்தார் சான்றோர் என்றசாதியார் என்பது தெளிவாய்த்தோன்றுகிறது.

பொய்யாமொழிப்புலவர்பாடிய தஞ்சைவாணன்
கோவை, வரைதல், 366-ம் பாடல்:

சென்றோன்மீண்டுவந்து அந்தணரையுஞ்
சான்றோரையு முன்னிட்டு
வரைந்துகொண்டுழிக்கண்டோர் மகிழ்ந்துகூறல்

சேலார்புனல்வையைசூழ்தஞ்சைவாணன்றென்மாலறையின
வேலானெனப்பிறர்வேட்டவர்யார்மணம்வெண்டுகிலின் [ம்
பாலாரமளியும்பாற்கடலானதுபங்கயக்கண்
மாலாயினனிவனுந்திருவாயினண்மாதருமே.

இதில் அரசன் குருக்களாகிய அந்தணரையும் பந்துக்களாகிய சான்றோரையும் வைத்துக் கலியாணஞ்செய்துகொண்டான் என்று சொல்லியிருக்கிறது.

ஒட்டக்கூத்தன்பாடிய குலோத்துங்கன்கோவை,
வரைவியல், 417-ம் பாடல்:

சான்றோருமந்தணரும்
புறஞ்சூழத்தமனியப்பூ
ணீன்றோர்கொடுப்பவெரி
கரியாயிதழ்தாதகிவாய்ப்
தேன்சேயலசைஉரந்தைக்
குலோத்துங்கன்சென்னிவெற்பின்
வானோர்ப்புகழ்மன்னன்றின்னே
முன்னீரின்மணந்தனனே.

இதுவுமப்படியே அரசன் கலியாணத்தில் சான்றோர் அந்தணர் என்ற இரண்டுசாதியாரும் இருந்தார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறது.

திருவள்ளுவர் திருக்குறள், 12-ம் அதிகாரம்,
நடுவுநிலைமை, 8-ம் பாடல்:

சமஞ்செய்துசீர்தூக்குங்கோல்போலமைந்தொருபாற்
கோடாமைசான்றோர்க்கணி.

இதற்குரையெழுதிய பரிமேலழகர் இவ்வதிகாரம் 10-ம் பாடலின்கீழ், இதில சான்றோர் என்றது உழவைத்தொழிலாரையும் 10-ம்பாடல வாணிகரையும்நோக்கின. அவ்விருதிறத்தாருக்கும் இவ்வறம் (நடுவுநிலைமை) வேறாகச்சிறந்தமையின் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

கம்பராமாயணம், உயுத்தகாண்டம்
திருவபிடேகப்படலத்தில்:

அந்தணர்வணிகர்வேளாண்மரபினராலிநாட்டுச்
சந்தணிபுயத்துவள்ளற்சடையனேயனையசான்றோ
ருய்ந்தனமடியேமென்னுமுவகையருவரிநாண
வந்தனரிராமன்கோயிலமங்கலத்துரிமைமாக்கள்.

என நாலுகுலத்தாரும் ஸ்ரீராமரின் திருக்கோலங்காணவந்திருந்தார்கள் என்றும் அதில் இரண்டாங்குலத்தவர் சான்றோரெனப்பெயர்படைத்தவர் என்றும் சொல்லியிருக்கிறது

இவ்வாறாக வடமொழியில் பிராமணர் சத்திரியர் என்று சொல்லப்பட்டவர்கள் தமிழில் பார்ப்பார் சான்றோர் என்னும் பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டார்கள். ஆனால் இப்போது பார்ப்பார் பிராமணர் என்று சொல்லப்பட்டுவருவதால் சான்றோரும் சத்திரியர் என்று சொல்லப்படுவதில் குற்றமில்லை. 'பழையனகழிதலும் புதியனபுகுதலும் வழுவலகால வகையினானே' என்று நன்னூலாசிரியர் சொல்லியிருக்கிறார்.

7. பார்ப்பாருக்கு பிராமணர் என்னும் பெயர் சுமார் கி. பி. 1404-ம் வருடத்தில் பாண்டியராச்சியம் தெலுங்கர் வசமானதின்பின்தான் வந்ததென்பதில சந்தேகமில்லை. கருத்தாக்கள் ஆளுகையில 1545-ம் வருடத்தில் அக்கிராரங்கள் ஏற்பட்டனவென்றும், தாமிரவர்ணி [illegible]ற்றுறு இந்நிசளிநேரமாய் ஆளுக்கு 12 மரக்கால் விரைப்பா[illegible] தீர்வையில்லாமல நாற்றங்காலாகக் கொடுக்கிறதாய்ச் சொல்லிப் பிராமணர்களைக்குடியேற்றினார்கள் எனவும், தருமாசனம்

இனு[illegible] முதலியவைகள் அநேகம்பிராமணருக்குக் கருத்தாக்கள் [illegible]கள் என்றும் தெரிகிறது. இவ்விதமாய்ப் பிராமணர் என்று சொல்லப்பட்ட தெலுங்கவேதியர் தமிழ்நாட்டிற் பரவியபின்னர்தான் பார்ப்பாரும் பிராமணர் என்னும் பெயரைப்பெற்றிருக்கலாம்.

8. இப்போது சர்க்கார் கணக்குகள்முதலியவற்றில் திராவிடப்பிராமணர் அல்லது தமிழ்ப்பிராமணர், தெலுங்கப் பிராமணர் அல்லது ஆந்திரப்பிராமணர், கன்னடப்பிராமணர்முதலியசாதிகள் ஏற்பட்டிருக்கிறதைக் காணலாம். திராவிடச்சத்திரியர் முதலானசாதியாரில்லையானால் திராவிடப் பிராமணர் எங்கேயிருந்து வந்தார்கள்.

9. மேலே தமிழ் நூல்களிலிருந்து எடுத்துச் சொல்லிய பாக்களால் விளங்குகிறபடி தமிழ்நாட்டில் சத்திரியருக்கு சான்றோர் என்னும் பெயர் வந்திருக்கிறது. அப்பதமானது சாலு என்னும் வினையடியாய்ப் பிறந்த இறந்தகாலப் பலர்பால் வினையாலணையும் பெயர். அது சான்றவர் சான்றார் என்னும் ரூபங்களைப்பெற்றும் வரும்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு ளொன்றாகிய
சிறுபஞ்சமூலத்தில்:

தான்பிறந்தவின்னினைந்து தன்னைக்கடைப்பிடித்துத்
தானும்பிறராற்கருதற்பாடுணர்ந்து - தான்பிறராற்
சாகவெனவேண்டாதான்சான்றோனெந்நாளு
மாகவெனவாழ்தனன்று.

என்றுசொல்லி யிருக்கிறது. இதின்பொருள் எவனொருவன் ஆக்கினை பெறாமலிருந்து வாழவிரும்பினால் சான்றோராகிய அரசகுலத்தாரால் ஒப்பத்தக்க விதமாய் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்பதே.

அப்படியே பதினெண்கீழ்க்கணக்கைச் சேர்ந்த திரிகடுகம் 82-வது பாடலில்.

சான்றநட்சான்றனெனப்படுதலெஞ்ஞான்றுந்
தோய்ந்தாருட்டோய்ந்தானெனப்படுதல் - பாய்ந்தெழுந்து
கொள்ளருட்கொள்ளாதகூறுமையிம்மூன்று
நல்லாள்வழங்குநெறி.

என்று சொல்லியிருக்கிறது. இதற்கும் சான்றாண்மை நிறைந்த அச்சகுலத்தாருக்குள் நிச்சயமாகவே சான்றாண்மை நிறைந்தவன் என்று ஒப்புக்கொள்ளும்படி நடந்துகொள்ளுதல் அம்மேன்மக்களுடைய கருத்து என்பதே தாற்பரியம்.

திருத்தொண்டர்புராண வரலாறு 30-ம். பாடலில்: மரபினிற் சான்றோரேனாதிநாதர் என்றும், திருத்தொண்டர் புராணசாரம், 11-ம். பாடலில்:

ஈழக்குலச்சான்றோரெயினனூர்வா
ழேனாதிநாதனாரிறைவனீற்றைத்
தாழத்தொழுமரபார்படைகளாற்றுந்
தன்மைபெறுவரிசூரன்மரிறன்றுற்று
வாழத்திருநீறுசாத்தக்கண்டுமருண்டார்
தெருண்டார்கைவாள்விட்டார்நேர்
வீழக்களிப்பார்போனின்றேயாக்கை
விடுவித்துச்சிவனருளேமேவினரோ.

பெரியபுராணத்தில் ஏனாதிநாதநாயனர் புராணம், உ-ம். பாடலில்:

வேழக்கரும்பினொடுமென்கரும்புதண்வயலிற்
றூழக்கதிர்சாலிதானோங்குந்தன்மையதாய்
வாழக்குடிதழைத்துமன்னியவப்பொற்பதியில்
ஈழக்குலச்சான்றாரேனாதிநாதனார்.

என்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறது.

பெரியபுராண வசனத்திலும் இந்நாயனார் சான்றார் குலத்தில் அவதரித்தவரென்று சொல்லியிருக்கிறது. இப்புராணத்தில் சான்றாரென வருவதற்கு சான்றோர் என்றும் பாடம். ராட்லர் (Rottler) அகராதியில் ஏனாதிநாதனார் ...குலச் சான்றோர் என்று சொல்லியிருக்கிறது. யாழ்ப்பாணத்து அமெரிக்கன் மிசியோனால் அச்சடிக்கப்பட்ட தமிழ் அகராதியில் சான்றார் ஒரு சாதியார் என்று மாத்திரம் ... தோன்றியிருக்கிறது.

திருவள்ளுவர் திருக்குறள், பொருட்பால்,

99-வது அதிகாரம் சான்றாண்மை,

10-வது பாடல்.

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலந்தான்
றாங்காது மன்னோ பொறை.

இதில், பூமிபாரந்தாங்கிய சான்றவருக்குச் சான்றாண்மையாகிய லட்சணங்குறைந்தால் அப்பூமியானது தன் சுமையைத் தாங்கமாட்டாதென்று சொல்லியிருக்கிறது.

கம்பராமாயணம், கிட்கிந்தாகாண்டம், அரசியற் படலம், 50-வது கவி:

ஆன்றவர்க்குரியதாயவரசினை நிறுவியப்பால்
என்றெனக்குரிய தாயகருமமு மியற்றற்கொத்து
சான்றவர் பின்னிவில்லையாகலாற்றருமந்தானே
போன்றநீயானேவேண்டவந்தலைபோதியென்றான்.

இக்கவியில் இராமர் அனுமானைப் பார்த்து அரசகுலத்தாருக்குரிய இராசாங்கத்தை நீ ... க்க அரசர் உன்னிலுமுயர்ந்தவர் நவில்லையென் ... றுக்கிறார்.

நாலடியார், 16-ம் அதிகாரம், மேன்மக்கள்,
4-வது பாடல்.

செல்வழிகண்ணொருநாட்காணினுஞ்சான்றவர்
தொல்வழிக்கேண்மையிற்றோன்றப்புரிந்தியாப்பர்
நல்வரைநாடசிலநாளடிப்படிற்
[illegible]ண்டாநெறி.

[illegible]டனே சான்றவரொன்ற அரசகுலத்தாராகிய
உன் [illegible]கள் ஒருநாள் கண்டவர்களையுங்கூட பழைமை
[illegible]போல் சிநேகித்து வருவார்கள் என்பது
இதன்பொருள்.

10. இவ்வாறு சான்றவர், சான்றார், சா[illegible] என்னும்
பதங்கள் சத்திரியருக்குரிய பெயர்களாகத் தமிழ் நூல்களி
ல் [illegible]ழங்கியிருக்கின்றன. இலக்கண இலக்கிய [illegible]றுபாடுகள்
முக்கியமல்லாத [illegible]லகவழக்கில் சான்றார் எ[illegible]பெயரோ
அதிகச்சாதா[illegible]மாயிருக்கிறது. அந்தச்சான்றார் என்னும்
பதம் தமிழ்நூலுக்கும் வழக்குக்குமிசைய சாணார் என மரு
வியிருக்கிறது. அப்படியே.

மூன்று, மூன்றுவது, மூன்றான் என்பன
மூணு, மூணுவது, [illegible] எனவும்;
தோன்றும், தோ[illegible], தோன்றாது என்பன
தோணும், தோணன், தோணாது எனவும்;

ஒன்றாது, என்பது ஒணாது எனவும் மருவியிருக்கின்
றன.

[illegible]1. சாணார் என்று சொல்லப்படுகிற சான்றோராகிய
திராவிடச் சத்திரியருக்கு நாடாட்கள் என்னும் பெயரும்
உண்டு. அ[illegible]த்திரிய[illegible] என்னும் வடமொழிக்குச் சரி
யான தமிழ் வார்த்தையாயும் நாடாளுடையார் என்னும்
பதம் கடைக்குறை[illegible]த நாடாள் என்னும் வார்த்தை
யின் பன்மைமொ[illegible]க்கிறது. நாடாட்சி, நாடாட்சி
மார் என்பன [illegible]யர்கள்.

நளவெண்பா, சுயம்வரகாண்டம், 145-ம் பாடல்:

கூன்சங்கின்பிள்ளைகொடிபவளக்கோடீடறித்
தேன்சுழியில்வீழத்தி[illegible]க்கரத்தால்-வான்சடல்வர்
தந்தோவெனவெடுக்குட[illegible]ச்சநாடாளுடையான்
செந்நேன்மொழியாயிச்சேய்.

கலிதொடர்காண்டம், 27-ம்பாடல்:

வான்றோய்நீண்டுயர்ந்தமாடக்கொடிநுடங்கத்
தான்றோன்றுமற்றித்தடம்பதிதான்-வான[illegible]
வில்விளக்கே[illegible]க்கும்விதர்ப்பநாடாளுடை[illegible]
னல்விளக்[illegible]ங்கணசர்.

12. நாடான், நாடாட்கள் என்னும் பெயர்கள் இப்போ[illegible] சான்றோர் சானுார் என்னும் பெயர்களைப்போல் சாதிப் [illegible]வந்தாலும் நாடான் என்னும் பதம் பட்டப் பெயராகச் சொல்லப்படுகிறது. நாடன், நாடான், நாட்டார், நாட்டவர் என்பன ஒரே பொருள் கொள்ளும் மொழிகள்.

நளவெண்பா, சுயம்வரகாண்டம், 143-ம் பாடல்:

அன்னந்துயிலெழுப்பவந்தாமரைவயலிற்
செந்நெலரிவார்சினையாறைவன்முதுகிற்
சுனிரும்புதிட்டுங்குலக்கோசலைநாடன்
றேனிருந்தசொல்லாயிச்சேய்.

கோசலைநாடன்=கோசலைநாடான்=கோசலை அரசன்.

148-ம் பாடல்.

மாநீர்நெடுங்கயத்துவள்ளைக்கொடிமீ[illegible]
தானேகுமன்னந்தனிக்கயிற[illegible]மீன்
கழைக்கரும்பைதையமோய்க்குங்காந்தாரநாடன்
மழைகோதைமாலையிம்மன்.

காந்தாரநாடன்=காந்தாரநாடான்=காந்தாரஅரசன்.

149-ம் பாடல்:

அங்கைநெடுவேற்கணுமிழையாய்வாவியின்வாய்ச்
சங்கம்புடைபெயரத்தான்கலங்கிச்-செங்கமலப்
பூச்சிந்துநாட்டேல்பொன்விளக்குந்தண்பணைசூழ்
மாசிந்துநாட்டானிம்மன்.

சிந்துநாட்டான் = சிந்துநாடான் = சிந்திஅரசன்.

...நாடர்காண்டம், 33-ம் பாடல்:

காதல்கவடல்கள்ளுண்டல்பொய்ம்மொழித
லீதன்மறுத்த...வைகண்டாய்-போதிற்
சினையாமைவைகுந்திருநாடாசெம்மை
நினையாமைபூண்டார்நெறி.

நாடா = நாடானே = நாட்டரசனே.

43-ம் பாடல்:

நிறையில்கவருடனீக்கினந்தாயாகிற்
நிறையிற்கதிர்முத்தஞ்சிந்துந்-துறையிற்
கரும்பொடியாமள்ளர்கடாவடிக்குநாடா
பொரும்படியாதென்றுனிப்போது.

50-ம் பாடல்:

மீனக்குரியாரன்றேவருந்துயரந்தீர்ப்பார்
...ச்சங்கின்வெண்டலைத்தேனு-ணைக்குங்
குவளைப்படப்பைந்தாட்குண்டுநீர்நாடா
விவளைப்பண்ணயர்தாவின்று.

பெருந்தேவனார்பாரதவெண்பா, உத்தியோக பருவம், 27-ம் பாடல்:

இன்னுச்சொல்வந்துசெவிசுடலும்வேர்த்தெழுந்து
மன்னுட்டவர்...மாறி...எனுத்தான்
...ன்...த்...றவுடிடனென...றக்கிறுத்திட்டான்
கார்க்குபில்ந்தாடித்தாற்போன்று.

மன்னுட்டவர் = மன் + நாட்டவர் = பூர்வ
பழையாய் நாடாருமரசர்.

87-ம் பாடல்.

இந்திரன்றன்மகனைவெல்லவிப்பாண்காரணமாய்
[illegible]ங்கர்கோமான்பா[illegible]ணைவதற்கு-வந்தங்கோர்
[illegible]தியனாய்வஞ்சித்து[illegible]ண்டுநிதிகொள்வானோர்
ஆ[illegible]னாய்வந்தானடைந்து.

88-ம் பாடல்.

முன்போதிரவலருக்கீந்துமுரசொலிப்பப்[illegible]
பின்போதிலநாடன்போயினபின்-கண்போதில்
மற்றளிக்கும்வில்லைமணிக்கவசகுண்டலமும்
உற்றவிட்[illegible]னென்றேயுகந்து.

முந்தினபு[illegible]டில் அங்கர்கோமான் என்றதற்கு பிந்தின தில் அநாடன் என்று வருகிறது.

அநாடன் — அந்நாடான் — அவ்வரசன்.

நாடான் என்றால் நாட்டுக்கதிபதி என்று அருத்தம் என்[illegible] நாய [illegible]லவெல்லையர் (Rev. R. Caldwell) சொல்லியிரு[illegible] [illegible]. *

தோமாஸ்தரண்புல் என்றதுரை சுமார் 1825-ம் வருடத்தில் எழுதியிருக்கிறதாவது: அதிபூர்வமான காலத்தில் இப்பிரதேசம் (திருநெல்வேலி) பெரியபாண்டிய ராச்சியத்தின் ஒருபாகமாயிருந்தது, அவ்விராச்சியத்துக்குப் பிரதானநகரம் மதுரை; அது நாடுகள் என்று சொல்லப்பட்ட பல சிறு ராச்சியங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு சத்திரிய அரசராகிய மேன்மைபொருந்திய ஒருகுலத்தாரால் ஆளப்பட்டு வந்தது. அவர்களுக்கு மகாசக்கரவர்த்தி பாண்டியராசா என்று பட்டப்பெயர். அவர்களரசாட்சி [illegible]ன்னிட்ட[illegible]மாயிருந்து. அவர்களெல்லாரு[illegible] ஒரு[illegible]வர் உட்ப[illegible] [illegible]ருந்த டிராமல் பிரத்தியேக[illegible] சு[illegible]

---

* Nadans — [illegible]ords of the [illegible]

...தி புத்திர பவுத்திர பரம்பரை வரிசைக் கிரமமாய்ப் பட்டம் அடைந்தும் வந்தார்கள். *

இதில் பாண்டியராச்சியம் பல நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு சத்திரிய குலத்தாரால் ஆளப்பட்டு வந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறது. நாடுகளாகிய பிரிவை யாண்டவர்களுக்கு நாடார் என்று பெயர்.

13. திராவிடச் சத்திரியராகிய சான்றோருக்குள் கருக்குப்பட்டையச்சான்றேர், நட்டாத்திச்சான்றேர், கோடிக்கால்சான்றேர் முதலாகிய பிரிவுகளுண்டு. பட்டயம் ஏந்தியதாலும், ஆத்திமாலை தரிப்பதினாலும், இராணுவத்தில் விருதுகள் இருப்பதாலும் இந்தப்பெயர்கள் வந்தன. மேலே சொல்லிய ஏனாதிநாதநாயனார் புராணம், 3-ம் பாடல்:

தொன்மைத்திருநீற்றுத்தொண்டின்வழிபாட்டி
னன்மைக்கணின்றநலமென்றுங்குன்றாதார்
மன்னர்க்குவென்றிவடிவாட்படைபயிற்றுந்
தன்மைத்தொழில்விஞ்சையிற்றலைமைசார்ந்துள்ளார்.

12-ம் பாடல்:

புறப்பட்டபோதின்கட்போர்த்தொழில்கள்கற்கும்
விறற்பெருஞ்சீர்க்காளையர்கள்வேறிடத்துநின்றார்
மறப்படைவாட்சுற்றத்தார்கேட்டோடிவந்து
செறற்கரும்போர்வீரர்க்கிருமருங்குஞ்சேர்ந்தார்கள்.

---

* In times of remote antiquity this province formed part of the great Pandian dynasty, the capital of which was Madura; and was divided into Principalities and states, denominated Nadas, governed by a noble race of Chett[illegible], whose title and designation was Maha Chakrawerti [illegible]th; the Government was monarchical and [illegible] possessing an internal Government, i[illegible] another; their succession was here[illegible] noull.

...-ம் பாடல்:

சூழ்ந்தார்யாருமதியவரை சுடர்வாள
பொருபலகையந்தா ... செண்டுபுறம்போர்து
மற்றவன்முன்சொல்லிவாக்குறித்தலக்களத்தே
மற்றலனைமுன்வரவுபார்த்துத்தனி ... ரு.

இப்பாடல்களில் சான்றுராகிய ஏனதிநாதநாயனுர் சிவ பத்திக்கர்ரா என்னும் மன்னர்க்கு வாளாயுதப்பயிற்சி செய் வித்தவரென்று சொல்லி யிருப்பதுமல்லாமல், அத்தொ ழில் அவருக்குமாத்திர மல்ல அவர் குலத்தாருக்கெல்லாம் உரியதொழில் என்று விளங்கத்தக்கதாக அவர் சுற்றத்தா ரும் அத்தொழி லுடையவர்களென்று சொல்லியிருக்கிறது. நாடாளும் வேந்தராகப் பெரியபுராணத்தில் சொல்லியிருக் கிற நாயன்மாரை ... வேந்தர் குலத்தாராகச் சொல்லப் ... இக்காயனுரும் கருக்குப்பட்டையச சான்றோரா யிருத்தல் வேண்டும். தொண்டைமண்டலச் சான்றோருக்கு கிராம ... என்று பெயர்.

14. சான்றோர் குலத்தவர் பெரும்பாலும் சிவபத்த ... ர். இத்தேசத்திலுள்ள பூர்வ தேவாலயங்கள் எல்லாம் தமிழ் அரசரால் கட்டப்பட்டனவென்பது அவ்வாலயங்களி லுள்ள சிலாசர்சனங்களால் விளங்கும். ஆயினும் அவர்களு டைய யுத்தத்தொழிலுக்கேற்க காளியையே மிகுதியாய் முன்வணங்கி வந்ததுமன்றி அவ்வழக்கம்விடாமல் இக்காளி யும் வணங்கி வருகிறார்கள், சாத்தாப்பி ... சொல லுகிற பெயாராதனை எல்லாச் சாதியாருக்குளுமுண்டு. உ...மான்மார்க்க அர்ச்சிட்டர்களைப்போல ... மார்க்க அர்ச்சிட்டர்களுமுண்டு அவர்களையும் இக்குலத்தார் ... கால முதல் வழிபட்டு வந்தார்கள்.

சத்திரியருக்குக் குலதேவதையாகிய காளியம்மன் ஆரா தனையைப்பற்றி பாரதத்திலும் வாசிக்கிறோம்.

தி[illegible]விடச்ச[illegible]திரி[illegible].

[illegible]ல்லிபுத்தூரார் ப[illegible]ரதம், [illegible]ாடபருவம்,
நாடுகரந்துறைச[illegible]நுக்[illegible]ம் [illegible]9-வது கவி:

யாமளமறையால்[illegible]ாவ[illegible]பணிவா[illegible]
னெழுவகைத்தாயரிலொருத்தி
சா[illegible]வோடங்கர்வாழ்வாள்
சங்குதண்டங்கையிற்றரிப்பாள்
கோமளவல்லிக்கொடிசிகர்காளி
கோயிலின்முன்னரோர்வன்னி
நாமளவிடுதற்கரியபலகிளை
யானலம்பெறுபாதவநண்ணு.

10-வது கவி:

தத்தமபடையுங்கவசமுமனைத்துந்
தனித்தனியைவருந்தரித்[illegible]
மெய்த்திறனுடை[illegible]யாவுமத்தருவின்
கோடரத்தொளித்[illegible]ரகால்
வைத்தனராகியாவருமுணரா
[illegible]யருமறைகளும்பயிற்றி
முத்தலைவா[illegible]வேற்காளியைவணங்கி
முன்[illegible]னிஞர்புரிதொழில்முற்றும்.

உத்தியோகபருவம், களப்பலியூட்டு சருக்கம்,
6-வது பாடல்:

[illegible]ாமவற்குகல்லியத்தினத்துவ்விராவிற்
றெவ்வ[illegible]த்துத்தங்கள்சென்[illegible]தய[illegible]ற்சென்றார்
மெய்வருக[illegible]ர்மெய்யுறுப்பனைத்தும்வீரன்
கொய்வருக்[illegible]கொய்துகொடுத்தனனென்பமன்னோ

7-வது பாடல்:

[illegible]ண்டை[illegible]முன்னரவயவமனைத்துமீந்து
காண்டகமலர்ந்ததிபமெனமுகங்க[illegible]
பாண்டவர்யா[illegible]ளத்தின்படிப[illegible]டாதியாக
[illegible]ண்டியபலிகளீந்துவென்றியும்வேண்டிமீண்டார்.

இப்பாடல்களில் [illegible]ண்டவர் பத்திரகாளியை வணங்கி வந்தார்கள் என்று சொல்லியிருப்பதுந் தவிர, அப்பத்திரகாளி சத்திரியருக்குத் [illegible]றும் சொல்லியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தொழிலுக்கேற்ற தெய்வ முண்டென்பதை யறியாத சிலர் கீழானதெய்வம் மேலானதெய்வம் எனக்குழறியிருக்கிறார்கள். சான்றோர் காளிபுத்திரர் என்றகதை யாவருமறிவார்கள்.

15. மற்றக்காரியங்களெல்லாம் ஒன்றுபோலிருந்தால் இவர்கள் பிராமணர்முதலிய மற்றச்சாதியாருக்கு அறிவிலும் விவேகத்திலும் தாழ்ந்தவர்களல்லர். முற்காலத்தில் தமிழ் அரசராயிருந்தவர்களையும், கம்பர், பரிமேலழகர்முதலிய வித்துவான்களையும், மகோதரன்முதலான பிரபுக்களையும் நினைத்துப்பார்த்தால் சான்றோராகிய திராவிடச்சத்திரியருடைய பூர்வ புத்தி நிலை தெளிவாய்த்தோன்றும்.

16. சான்றோர் அதி[illegible]மானசாதியார். தசரதராமர்காலத்திலும் அவர்கள் கீர்த்திபெற்றிருந்தார்கள். அவர்களரசாட்சி வெகுநாளாய் நிலைபெற்றிருந்தது. கி. மு. அறுநூறு எழுநூறு வருடங்களுக்குமுந்தியே பாண்டியராச்சியம் செழிப்படைந்திருந்தது. அக்காலத்தில் அங்கிலேயர் என்ற சாதியார் சாதிகளின்கணக்கில் ஏற்படவேயில்லை. யூதர்கள் அப்போது நேபுகாத்நேச்சாரால் சிறைபிடிக்கப்படவில்லை. அப்புறம் கி. மு. 302-ம் வருடத்தில் பாண்டியராச்சியத்தையும் முத்துக[illegible]தையும்பற்றி மெகஸ்தினீஸ் என்பவர் பேசியிருக்கிறார். அவர் செலியூக்கஸ்நிகேட்டோர் இடத்திலிருந்து மகத அரசனாகிய சந்திரகுப்தனிடத்துக்கு அனுப்பப்பட்டதானுபதி. கி. பி. 20-ம் வருடத்தில் பாண்டிய அரசன் அகுஸ்துராயனுக்குத் தானாபதியனுப்பினதாக ஸ்திரேபோ என்றவர் சொல்லியிருக்கிறார். கி. பி. 80-ம் வருடத்தில் பெரிப்ளஸ் என்ற புத்தகம் எழுதினவரும், கி. பி. 130-ம் வருடத்தில் பூகோளசாஸ்திரியாகிய தோலமியென்றவரும் பா

ண்டியராசதானியாகிய கொற்கையைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். (இந்தவிவரங்களைக் கால்வேல் அத்தியட்சர் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார். அதிலிருந்து இது எழுதப்பட்டது. See Tinnevelly District Manual) இவ்வளவு பூர்வமான இச்சராச்சியம் சுமார் 600 அல்லது 700 வருடங்களுக்கு முன்னே தன்மகிமையை யிழந்துபோயிற்று. அப்புறம் திராவிடச்சத்திரியர் மிகுந்ததுன்பம் அடையத்தொடங்கினார்கள். இப்போது அவர்களில் அநேகர் வியாபாரிகளாயுங் பயிரிடுகிறவர்களாயுமிருக்கிறார்கள். சிலர் கைப்பாடுபட்டுச் சாப்பிடுகிறார்கள். சிலர் தாலமுதலிய விருட்சங்களில அமுது உற்பத்திசெய்கிறவர்களா யிருக்கிறார்கள். சிவபெருமானுடைய விசேடித்த அனுக்கிரகத்தால் சத்திரியனான சுராபாண்டியன் முதலாவது இவ்வித அமுத உற்பத்திசெய்யறிந்ததாலும், அவன்வமிசத்தாரே அதை வெகுகாலமாய்நடத்திவந்ததாலும் திராவிடச்சத்திரியரை அமுத உற்பத்திசெய்தவர்கள் என்று பொதுவாய்ச்சொல்வது சரியென்றாலும் இக்காலத்தில் அமுது உற்பத்திசெய்கிறவர்கள் எல்லாரையும் சான்றோர் என்று சொல்வதுபிசகு. சுராபானமானது இக்காலத்தில் வகைதெரியாதவரால் சற்றேகுறைவாக எண்ணப்பட்டாலும், முற்காலத்தில் தமிழ்நாடெங்கனும் மகிமைபெற்றிருந்ததென்பதைமறுக்க இடமில்லை. இப்போது யாவருக்கும் வகைவகையான மதுபானங்கள் ஆகப்பண்ணிக்கொ[கை]டுக்கிற ஆங்கிலேயர் நமக்குள்ளிருப்பதால் சுரா... தைமதிப்பது வருத்த... ன். ஆனால் தற்காலத்தில் ஆல்சா..ப் (Allsopp) பாஸ் (Bass) கின்னிஸ் (Guinness) முதலியவர்கள் மது உற்பத்தியினால் கீர்த்திபெற்று ஆங்கிலேயருக்குள் மகிமையடை... இவைகளைப் பார்க்கும்போது முற்காலத்தில் அமுத உற்பத்திசெய்தவர்கள் அ[னால்]த்தேசத்தில் மகிமையாய் எண்ணப்பட்டது ஆச்சரியமல்ல. சான்றோர் அமுத[ம]் உண்டுபண்ணினவர்களாயிருந்தாலும், அவ்வமுதத்தைத் தேவர்கள், பார்ப்பார்கள், சான்றோர்கள், முதலியயாவரும் உண்டுமகிழ்ந்துவந்தாலும்

(கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், உண்டாட்டுப்படலம் பார்க்க,) அவ்வமுதம் பழைமையாகிப்புளித்து மதுவின்குணத்தைப் பெற்றபின்பின் உத்தமகுலத்தாரால் குறைவாக எண்ணப்பட்டுவந்தது. அதை உழவர் முதலியவர்களுக்காக கள் விலைஞர் என்னப்பட்ட பழையர் தங்கள் வசம்வைத்து விற்றுவந்தார்கள்.

கம்பராமாயணம், பாலகாண்டம், நாட்டுப்படலம், 50-வது பாடல்:

பழையர்தமனையனபழநறைநுகரும்
உழவர்தமனையனவுழுதொழில்புரியு
மழவர்தமனையனமணவொலியிசையின்
கிழவர்தமனையனகிளைபயில்வளையாழ்.

கால்வெல் ஐயர் சொல்லியிருக்கிறதாவது: தாலவிருட்சத்திலிருந்துண்டாகிய அமுதம் புளித்துப்பழநறையானபின் இந்துக்களுக்குள் குடிகாரனுயிருக்கிறவன் வழக்கமாய்ச்சாப்பிடுகிற மதுபானமாயிருந்தபோதிலும், அவ்வமுத உற்பத்திசெய்கிற சாணர் பிராமணருக்குள் மிகுந்த ஒழுக்கமுடையவர்களைப்போலவே அப்பழநறையை மிகுந்த சாக்கிரதையாய் விலக்கிவருகிறார்கள். *

17. சான்றோர் என்றசாதியாரின் தற்காலநிலைமையைப் பார்த்து சிலர் மயங்குகிறார்கள். ஆனால் இவ்வுலகச்சரித்திரத்தை அறிந்தவர்களுக்கு இது நூதனமல்ல. நூறு வருடத்துக்குமுன் இந்தேசத்தை யாண்டுவந்த முகமதியருடைய நிலைமையையும் இருநூற்று முப்பதுவருடத்திற்குமுன் அரசாட்சிசெய்த தெலுங்கருடைய நிலைமையையும் கவனித்தால் திராவிடச்சத்திரியருடைய நிலைமையைப்பார்த்துமய

* The Shanars who extract the palmyra juice, which when allowed to ferment is the ordinary intoxicating drink of the Hindu drunkard, avoid the use of it in its fermented state as carefully as the most punctilious Brahmans. (Bp. Caldwell.)

…யிராது. அங்கிலேயர்முதலாய் கி. பி. 1066-ம் வருடத்தில் சென்லாக் (Senlac) என்ற இடத்தில் நார்மன் வீரருடன் யுத்தஞ்செய்துதோற்று அவர்கள் வசப்பட்டபின், அவர்களும் அவர்கள்பாஷையும் ஈனமடைந்து சுமார் மூந்நூறுவருடத்துக்குள், "நானும் அங்கிலேயன் என்று நினைத்தாயா" என்பதாய் நார்மன்வீரர் சபதஞ்செய்யும்படியாயிற்று.

நாலடியார், 37-ம் அதிகாரம் பன்னெறி,
8-வது கவி;

உடைப்பெருஞ்செல்வருஞ்சான்றோருங்கெட்டுப்
புடைப்பெண்டிர்மக்களுங்கீழும்—பெருகிக்
கடைக்காறலைக்கண்ணதாகிக்குடைக்கால்போற்
கீழ்மேலாய்நிற்குமுலகு.

இவ்விதமாய் தமிழ்நாட்டில் அரசுபுரிந்துவந்த சத்திரியர் கொடியரான அன்னியரால் செயிக்கப்பட்டு துன்பமடைந்த பின் இப்போது அவர்களிருக்கிற நிலையிலிருப்பது ஆச்சரியமல்ல. ஞாபகத்தை நீண்டகாலத்துக்கு உபயோகப்படுத்த திராணியில்லாத சிலபேர்கள் ஞூறு வருடத்துக்குமுன்னே அதிகாரம் பண்ணினவர்கள் பெரியவர்கள் கெட்டுப்போனார்களே என்னசெய்யலாம் என்று கவலைப்படுவார்கள் அதற்குமுன்னே மேன்மக்கள் என்று பேர்பெற்று தேசம்முழுவதையும் ஆண்டுவந்தவர்கள்யாரென்று விசாரிக்கவும் மாட்டார்கள்.

18. மேலேசொல்லிய எக்காரியத்தை நிமித்தமாவது சான்றோரை மேன்மைப்பாராட்ட இடமில்லை. அவர்களை மேன்மக்கள் [illegible]லத்தில் அல்லது குடும்பத்தில்பிறக்கும்படியாய்ச்செய்தது அவர்கள் செயலினாலேயல்ல. ஆனால் இதனாலே அவர்கள் மேன்மக்களுக்குரிய பிரகாரமியும் சான்றோருடைய குணங்களைப்பற்றி குறள் நாலடியார் முதலியநூல்களில் சொல்லியிருக்கிறவிதமாயும் நடந்துகொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். மெய்யானசா[illegible]த்துக்கு கிறிஸ்துமார்க்கமேவழி.

15

அரக்குமாளிகையென்ற இளவரசுநாடகம்,
3-வது பக்கத்தில்:

மங்களம்.

இராகம் அச[...]வேரி - தாளம் திரிபுடை.

மங்க[...] செயமங்க[...]ம் - சுபமங்களம் மங்களம்.

* ; * * *

சிந்தித்திடுமு[...]கையூர்தண்டைநக
ருந்தற்புதகாவலூர்வளநகர்
செப்புங்[...]மக்கொருநதிகுல
முற்[...]புகழ்விற்பரிமளநிறை
சிரகரன்மாலைபடைத்தவர்
காரணபத்திரகாளிவரத்தினர்
ச[...]க்[...]கொடியுத்தங்கமலையும்
[...]ங்கொண்ட
துங்கப்புகழால்தங்குநல்ல
சான்றோர்க்கும். (மங்களஞ்.)

முற்றிற்று.

114654